

MUNI
ARTS

**„Znovusjednocení“ Západu
(447–561/657)**

Prof. PhDr. Martin Wihoda, PhD.
Faculty of Arts
Masaryk University
Czech Republic

Úvod do terminologie

Frankové ripuárští
(*Lex Ripuaria*)

Frankové sálští
(*Lex Salica*)

Majordomát (*maior domus*)
Poslední „venkovská“ civilizace
Soustava dvorců

„*Rex crinitus*“
Král, či spíše volený vůdce

Vstup Franků do dějin

Chlodio † 447

428 zastaven Římany na Sommě

Merowech (448–457)

Childerich (457–481)

Hrobka v Tournai

Chlodowech (481–511)

486

Soissons, porážka Syagria, hranice
na Loiře

493

Hrotechildis
Chlodvechův křest

507

Bitva u Vouillé, porážka
vizigótského krále Alaricha II.

Východořímský císař Anastasios I.
udělil Chlodowechovi titul konsula

511: Dělení říše

Theuderich
(Remeš)

Chlodomer
(Orleáns)

Childebert
(Paříž)

Chlothachar
(Soissons)

Po roce 561:
Sílicí vliv majordomů

Majordomát

Austrasie
Neustrie
Akvitánie
Burgundsko

Grimoald Starší († 657?)

Einhard (kolem 830):

Dříve Frankům vládl rod Merovejců (*gens Meroingorum*), který měl prázdný královský titul.

Bohatství a moc (*opes et potentia regni*) drželi správcové paláce, majordomové

Merovejci si pěstovali dlouhé vlasy, seděli na trůně a předstírali panování.

Přijímali posly a na závěr slyšení jim oznámili svou vůli, jež jim však byla sdělena, či rovnou přikázána majordomy.

Sami směli vlastnit pouze skromný dvorec s nízkým výnosem a nepočetným služebnictvem.

Merovejci = „líní králové“ (*rois fainéants*)

Přesouvali z jednoho shromáždění k druhému na vozech tažených volským spřežením.

Pisatel vzhlížel ke Karlu Velikému a že patřil k důvěrníkům jeho syna Ludvíka Pobožného.

Proto upravil obraz Merovejců do podoby, jež legitimizovala rok 751, kdy Pipin III. Krátký (751–768) převzal vládu ve franské říši.

**Věk stárnoucích králů
(561–657)**

Merovejská říše za Chlothachara I. (511–561)